:a Moldova
ria Ungheni

Dosarul nr. 2-884/2025
Nr. PIGD 2-25042492-51-2-31032025

HOTĂRÂRE
ÎN NUMELE LEGII
05 noiembrie 2025

Completul de judecată, în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mariana Stratan
Grefier Crina Neamțu
A examinat în ședință publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată depusă de
Reclamantul Primăria municipiului Ungheni (IDNO 1007601001787), rechizite pentru transfer
– Cod IBAN: MD40TRGDAD1132409010000 – pentru taxe de impozit;
– Cod IBAN:MD40TRGDAD11442692010000 – pentru taxe de salubrizare
Împotriva
Pârâtului Mihail Bordianu (IDNP *****)
Obiectul acțiunii: încasarea obligațiilor fiscal
Cu participarea
Intervenientului accesoriu Anna Bordianu

Partea descriptivă a Hotărârii

1. Aspecte de procedură

La data de 31.03.2025, Primăria mun. Ungheni, a depus cerere de chemare în judecată către Mihail Bordianu solicitând încasarea restanței la impozitul pe bunul imobiliar.

Prin Încheierea Judecătoriei Ungheni din 06 mai 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată și examinată în procedura generală.

În ședința de judecată, părțile nu s-au prezentat personal.

Reprezentantul reclamantului a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, cerere admisă de instanță.

Pârâtul Mihail Bordianu în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat contra semnătură.

Intervenient accesoriu Anna Bordianu în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost înștiințată prin scrisoare recomandată, avizul s-a returnat în adresa instanței de judecată cu mențiunea „plecat”. În temeiul art. 108 CPC, a fost dispusă anunțarea intervenientului accesoriu despre litigiul care se examinează prin citare publică.

2. Poziția expusă în acțiunea reclamantului

Reclamanta Primăria municipiului Ungheni susține că, pârâtului Bordianu Mihail i-a fost expediată, prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție, Somația nr. 666 din 29.10.2024, la adresa identificată prin intermediul Sistemului Informațional Automatizat „Cadastrul Fiscal”, cu privire la restanța acumulată la impozitul pe bunurile imobiliare până în anul fiscal 2024 inclusiv.

Prin somația adresată, pârâtului i-au fost aduse la cunoștință, în formă scrisă, drepturile și obligațiile ce îi revin, precum și consecințele neexecutării obligațiilor fiscale. În acest context, Primăria municipiului Ungheni a solicitat achitarea benevolă a obligației fiscale restante.

La data de 12.11.2024, pârâtul a recepționat somația, fapt confirmat prin semnătură. Cu toate acestea, solicitarea a fost lăsată fără răspuns, nefiind întreprinse acțiuni precum contactarea autorității, inițierea unei întrevederi, formularea unor obiecții sau achitarea sumei datorate, fapt ce a determinat inițierea procedurii de executare silită și sesizarea instanței de judecată.

Pârâtul are calitatea de proprietar și subiect al impunerii, deținând o cotă-parte de 2/3 din bunul imobil cu număr cadastral ***** (casă de locuit individuală), situat în mun. Ungheni, str. **********, dobândită în baza contractelor de donație nr. 4983 din 17.07.2017 și nr. 8764 din 25.07.2018. Totodată, Bordianu Anna deține o cotă-parte de 1/3 din același bun imobil, în baza certificatului de moștenitor nr. 10136 din 04.07.2017. Calculul obligației fiscale ce face obiectul prezentei acțiuni a fost efectuat exclusiv pentru cota-parte de 2/3 deținută de pârât, aspect reflectat atât în Avizul de plată, cât și în Extrasul din Registrul Bunurilor Imobile. Pentru cota-parte deținută de celălalt coproprietar, calculele au fost efectuate separat, în cauze distincte.

Conform datelor sistemului informațional, situația obligației fiscale a pârâtului se prezintă astfel:

Plăți de bază: la 31.12.2019 – sold 0,00 lei; la 28.03.2020 – sold 96,34 lei; la 23.10.2024 – sold 1.131,68 lei.

Majorări de întârziere (penalități): la 31.12.2019 – sold 0,00 lei; la 28.03.2020 – sold 2,43 lei; la 23.10.2024 – sold 414,54 lei.

Total obligație fiscală restantă la data de 23.10.2024: 1.131,68 lei (plăți de bază) + 414,54 lei (penalități) = 1.546,22 lei.

În consecință, pârâtul Bordianu Mihail nu și-a onorat obligația de achitare a impozitului pe bunurile imobiliare aferent cotei-părți de 2/3 din imobil, acumulând în perioada 01.01.2020 – 23.10.2024 o restanță totală în mărime de 1.546,22 lei, inclusiv penalități în cuantum de 414,54 lei.

Solicită reclamanta încasarea de la pârâtul Bordianu Mihail Nicolai, în beneficiul Primăria municipiului Ungheni, cu titlu de datorie – restanță a impozitului pe bunul imobiliar în sumă de 1.131,68 lei precum și penalitate în mărime de 414,54 lei.

Temeiurile de drept invocate în cererea de chemare art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (2) lit. e), art. 129 alin. (6), art. 131 alin. (1) și alin. (5) lit. c), art. 157 alin. (1), art. 158, art. 170, art. 178 alin. (6), art. 191 alin. (1), (4) și (6), art. 192 alin. (1) și (2), art. 193, art. 277, art. 289 alin. (2) lit. p), art. 290 lit. p), art. 291 alin. (1) lit. p) din Codul Fiscal.

Partea motivată a Hotărârii

Legislația pertinentă și aprecierea instanței

3. Instanța de judecată își va prezenta punctul de vedere în privința argumentelor formulate de către părți. În special, vor fi analizate motivele care sunt decisive pentru soluționarea justă a acțiunii.

4. Cod de procedură civilă al RM

Conform art. 130 Cod de procedură civilă al RM, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea*

unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Potrivit art.119 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, *probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces*.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă al RM, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Conform prevederilor art. 240 alin. (1 și 3) Cod de procedură civilă al RM, *La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

5. Conform prevederilor **Constituției RM**, Articolul 58 Contribuţii financiare

(1) Cetăţenii au obligaţia sa contribuie, prin impozite şi prin taxe, la cheltuielile publice.

(2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure aşezarea justă a sarcinilor fiscale.

(3) Orice alte prestaţii sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege.

6. Codul Fiscal

Art. 8 al. (2) Contribuabilul este obligat:

e) să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art.7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Articolul 129. Noţiuni

În scopul exercitării administrării fiscale, se definesc următoarele noţiuni:

6) Obligaţie fiscală – obligaţie a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţii de asigurări sociale de stat, majorare de întîrziere (penalitate) şi/sau amendă.

13) Restanţă – sumă pe care contribuabilul era obligat să o plătească la buget ca impozit, taxă sau altă plată, dar pe care nu a plătit-o în termen, precum şi suma majorării de întîrziere (penalităţii) şi/sau amenzii. Articolul 169. Naşterea şi modificarea obligaţiei fiscale

(1) Obligaţia fiscală naşte în momentul apariţiei circumstanţelor, stabilite de legislaţia fiscală, ce prevăd stingerea ei.

Articolul 157. Drepturile serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale

(1) Serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale este învestit, corespunzător domeniului de activitate stabilit la art.156, cu dreptul de a efectua de sine stătător:

a) calcularea obligaţiilor fiscale în raport cu plăţile şi contribuabilii administraţi;

b) ţinerea evidenţei contribuabililor şi obligaţiilor fiscale administrate;

c) aplicarea majorărilor de întîrziere (penalităţilor);

d) încasarea în numerar a impozitelor, taxelor, majorărilor de întîrziere (penalităţilor) şi/sau amenzilor;

e) alte drepturi prevăzute expres de legislaţia fiscală.

Articolul 158. Obligaţiile serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale

Serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale este obligat, corespunzător domeniului de activitate stabilit la art.156 şi referitor la obligaţiile fiscale a căror evidenţă este ţinută de el:

k^1) să efectueze executarea silită a obligaţiei fiscale restante în raport cu plăţile şi contribuabilii administraţi, în modul stabilit de Codul de procedură civilă şi Codul de executare.

Articolul 170. Modul de stingere a obligaţiei fiscale

Stingerea obligaţiei fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripţie, scădere, compensare sau executare silită.

Articolul 173. Stingerea obligaţiei fiscale prin prescripţie

Dacă nu a fost exercitat în termenele prevăzute de prezentul cod, dreptul statului de a determina obligaţia fiscală sau de a o executa silit se stinge prin prescripţie în modul stabilit de Guvern. Concomitent, se stinge şi obligaţia fiscală a contribuabilului. Stingerea obligaţiei fiscale în urma survenirii termenelor de prescripţie se face în baza unei decizii scrise a conducerii organelor cu atribuţii de administrare fiscală care administrează obligaţia fiscală respectivă, iar în cazul serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale – în baza deciziei adoptate de către consiliul local.

Articolul 264. Termenul de prescripţie pentru determinarea obligaţiilor fiscale

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(3), obligaţiile fiscale pot fi determinate de către contribuabil şi Serviciul Fiscal de Stat sau alte organe cu atribuţii de administrare fiscală în următoarele termene:

a) impozitele, taxele, majorările de întîrziere – în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale respective sau pentru plata impozitului, taxei, majorării de întîrziere (penalităţii), în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

b) sancţiunile fiscale aferente unor impozite şi taxe concrete – în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale privind impozitul şi taxa menţionată sau pentru plata impozitului şi taxei în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

c) sancţiunile fiscale neaferente unor impozite şi taxe concrete – în cel mult 4 ani din data săvîrşirii încălcării legislaţiei.

(3) Serviciul Fiscal de Stat poate extinde perioada supusă controlului prevăzută la alin.(1), dar care nu va depăşi 6 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale, în cazul în care contribuabilul nu a prezentat darea de seamă fiscală sau în cazul în care solicită restituirea sumelor plătite în plus sau a sumelor care, conform legislaţiei fiscale, urmează a fi restituite.

Articolul 265. Termenul de prescripţie pentru stingerea obligaţiei fiscale

(1) Dacă determinarea obligaţiei fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art.264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prezentul titlu, de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale sau de către instanţa judecătorească, însă numai în cazul în care acţiunile Serviciului Fiscal de Stat, ale serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale sau sesizarea instanţei judecătoreşti au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligaţiei fiscale.

(2) Termenul de prescripţie se suspendă în cazul în care:

a) contribuabilul persoană fizică se află sub arest sau este condamnat la privaţiune de libertate – pe perioada aflării sub arest sau a privaţiunii de libertate;

b) contribuabilul persoană fizică lipseşte din Republica Moldova mai mult de 6 luni – pe perioada absenţei lui;

c) persoana cu funcţie de răspundere a contribuabilului persoană juridică lipseşte din Republica Moldova mai mult de 6 luni – pe perioada absenţei lui;

d) a fost acordată o amînare sau eşalonare a stingerii obligaţiei fiscale – pe perioada amînării sau eşalonării stingerii;

e) instanţa judecătorească a hotărît perceperea impozitului, taxei, majorării de întîrziere (penalităţii) şi/sau amenzii – pe o perioadă de pînă la stingerea obligaţiei fiscale sau pînă la caducitatea hotărîrii judecătoreşti;

f) contribuabilul se află în procedură de insolvabilitate;

g) obligaţiile fiscale sunt luate la evidenţă specială conform art.206 alin.(1);

h) există încheierea executorului judecătoresc privind intentarea procedurii de executare, emisă în temeiul documentului executoriu înaintat de Serviciul Fiscal de Stat.

(3) Termenul de prescripţie îşi reia cursul din ziua încetării circumstanţei care a servit drept temei pentru suspendarea lui.

(4) Termenul de prescripţie se întrerupe în conformitate cu prevederile Codului civil.

(5) După întreruperea termenului de prescripţie începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea termenului de prescripţie nu se include în noul termen de prescripţie.

Articolul 228. Majorarea de întîrziere (penalitatea)

(1) Majorarea de întîrziere (penalitatea) este o sumă calculată în funcţie de cuantumul impozitului, taxei şi de timpul scurs din ziua în care acestea trebuiau plătite, indiferent de faptul dacă au fost sau nu calculate la timp. Aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat sau alt organ abilitat majorării de întîrziere este obligatorie, independent de forma de constrîngere. Majorarea de întîrziere reprezintă o parte din obligaţia fiscală şi se percepe în modul stabilit pentru impunerea fiscală.

(2) Pentru neplata impozitului, taxei în termenul şi în bugetul stabilite conform legislaţiei fiscale se plăteşte o majorare de întîrziere, determinată în conformitate cu alin.(3) pentru fiecare zi de întîrziere a plăţii lor, pentru perioada care începe după scadenţa impozitului, taxei şi care se încheie în ziua plăţii lor efective inclusiv.

(2^1) În cazul în care contribuabilul descoperă că darea de seamă fiscală prezentată anterior conţine greşeli sau omisiuni şi prezintă darea de seamă corectată, precum şi în cazul în care contribuabilul nu are obligaţia prezentării dării de seamă, dar descoperă că au fost efectuate greşit calculul şi plata impozitelor şi taxelor, iar în urma acestora apar obligaţii fiscale suplimentare, se aplică majorarea de întîrziere (penalitatea) în conformitate cu prezentul articol, dar nu mai mult decît obligaţia fiscală corespunzătoare.

(3) Cuantumul majorării de întîrziere se determină anual în funcţie de rata de bază (rotunjită pînă la următorul procent întreg), stabilită de Banca Naţională a Moldovei în luna noiembrie a anului precedent anului fiscal de gestiune, aplicată la operaţiunile de politică monetară pe termen scurt, majorată cu 5 puncte, împărţită la numărul de zile ale anului şi aproximată conform regulilor matematice pînă la 4 semne după virgulă.

7. Instanța de judecată, analizând temeinicia pretențiilor reclamantei prin prisma probelor administrate și a normelor de drept aplicabile, constată următoarele.

Din materialele cauzei rezultă că pârâtul Mihail Bordianu este coproprietarul bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Ungheni str. **********. Această calitate de

coproprietar este confirmată prin informația din Registrul Bunurilor Imobile, anexată de reclamant la acțiune (fila cauzei 6-10).

8. Totodată, conform art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subiecți ai impunerii sunt proprietarii bunurilor imobiliare de pe teritoriul RM. În speță, probele demonstrează dreptului de proprietate a pârâtului.

9. Impozitul pe bunurile imobiliare este definit la art. 276 pct. 1) din Codul fiscal ca plată obligatorie la bugetul local în funcție de valoarea bunului imobiliar.

Conform art. 290 lit. p), subiecți ai impunerii sunt persoanele fizice înregistrate la adresa declarată ca domiciliu, iar potrivit art. 291 alin. (1) lit. p), obiectul impunerii îl constituie numărul persoanelor înregistrate la domiciliu.

În speță, pârâtul este înregistrat la adresa imobilului, fapt ce o califică drept subiect al impunerii și pentru această taxă.

10. Reclamanta a invocat neachitarea impozitului pe bunul imobiliar, notificând pârâtul prin somația nr. 666 din 29.10.2024, expediată cu aviz de recepție la adresa de domiciliu din Sistemul informațional „Cadastrul fiscal".

Acesta a fost restituită semnată, ceea ce a determinat continuarea procedurii de încasare.

11. Potrivit art. 58 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, cetățenii au obligația de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice, iar conform alin. (2), acest lucru se realizează în condiții de echitate fiscală.

Art. 8 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal prevede obligația contribuabilului de a achita integral și la termen impozitele și taxele stabilite de lege.

În sensul art. 129 pct. 6) din Codul fiscal, obligația fiscală reprezintă obligația contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă sub formă de impozit, taxă sau penalitate, iar potrivit pct. 13), restanța reprezintă suma neachitată în termenul legal.

Serviciul de colectare a impozitelor și taxelor locale este competent să calculeze obligațiile fiscale, să țină evidența contribuabililor, să aplice penalități și să procedeze la executarea silită a acestora, conform art. 157 alin. (1) și art. 158 lit. k^1) din Codul fiscal.

Penalitatea se calculează potrivit art. 228 alin. (1) și (2) din Codul fiscal pentru fiecare zi de întârziere și face parte integrantă din obligația fiscală.

12. Totuși, temeinicia pretențiilor nu poate fi analizată fără examinarea instituției prescripției fiscale.

Conform art. 173 din Codul fiscal, dreptul statului de a determina și de a executa silit obligația fiscală se stinge prin prescripție, concomitent cu stingerea obligației contribuabilului.

Prescripția fiscală are caracter imperativ și de ordine publică, fiind aplicabilă din oficiu, spre deosebire de prescripția extinctivă din dreptul civil, care operează numai la invocarea părții interesate.

Aceasta are două componente:

– prescripția dreptului de determinare a obligației fiscale (art. 264 Cod fiscal);

– prescripția dreptului de încasare a obligației fiscale determinate (art. 265 Cod fiscal).

Potrivit art. 264 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, obligațiile fiscale pot fi determinate în termen de 4 ani de la ultima dată stabilită pentru plata acestora, în cazul în care nu este prevăzută depunerea unei dări de seamă fiscale, situație aplicabilă în speță.

Conform art. 265 alin. (1) din Codul fiscal, obligațiile fiscale determinate pot fi stinse prin executare silită în termen de 6 ani de la data determinării lor, termen care se suspendă numai în cazurile expres prevăzute de lege. În cauză nu s-au constatat circumstanțe de suspendare sau întrerupere.

În speță, reclamanta a sesizat instanța la data de 31.03.2025, solicitând încasarea restanțelor pentru perioada 2020–2024.

13. Cu privire la impozitul pe bunul imobiliar

Reclamanta a solicitat suma de 1.546,22 lei (1.131,68 lei bază + 414,54 lei penalitate). Deși reclamantul menționează că această sumă s-a format pentru perioada 2020–2024, din calculul prezentat f.d. (23-27) reiese că la situația 01.01.2020 deja era acumulată o datoriei de 96,34 lei nefiind indicată perioada pentru care s-a format această datorie.

Pentru obligațiile aferente anului 2021 termenul de determinare de 4 ani a expirat. Instanța a calculat termenul scadent prevăzute la art. 264, 173 Codul Fiscal reieșind din tabelul anexat de reclamant cu încasarea impozitului pentru 4 ani deplini, începând din anul 2021, inclusiv, până în anul 2024, inclusiv. Prin urmare instanța, ținând cont de calculele reclamantului care nu au fost combătute de pârât, va încasa datorie pentru impozitul imobiliar după cum urmează:

- 2021 – suma de 203,14 lei
- 2022 - suma de 203,14 lei
- 2023 - suma de 203,14 lei
- 2024 – suma de 229,34 lei

În total pentru perioada 2021, inclusiv, până în 2024 inclusiv se va încasa taxa pentru impozitul imobiliar de 838,76 lei.

Întrucât penalitatea are caracter accesoriu și se calculează raportat la debitul admis, instanța a reținut că aceasta poate fi încasată doar pentru perioada în care obligația principală este exigibilă și neprescrisă, respectiv 30.06.2021–30.06.2024. Pentru perioada anterioară, dreptul la acțiune fiind prescris, nu mai poate fi pretinsă nici penalitatea aferentă.

Având în vedere că debitul principal a fost admis doar parțial, penalitatea urmează soarta juridică a obligației principale, iar calculele prezentate de reclamant pentru perioada neprescrisă nu au fost contestate de pârât, instanța admite în parte pretenția privind penalitatea și dispune încasarea sumei de 348,11 lei, corespunzătoare perioadei 30.06.2021–30.06.2024, iar în rest acțiunea a fost respinsă ca prescrisă.

Prin urmare, admiterea parțială a penalității este determinată de intervenirea prescripției extinctive pentru o parte din creanța fiscală și de caracterul accesoriu al majorării de întârziere față de obligația principală.

14. Cheltuielile de judecată

Potrivit art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Conform art. 2 din Legea taxei de stat, taxa de timbru este o sumă de bani percepută o singură dată pentru intentarea unui proces judiciar civil. Prin derogare de la alin. (1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile și instituțiile publice în acțiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public național. Totodată, potrivit Anexei nr. 2 pct. 1.7 și 1.7.1 din Legea taxei de stat, autoritățile administrației publice locale sunt scutite de plata taxei de stat și a taxei de timbru, atât la înaintarea acțiunilor, cât și la contestarea hotărârilor, indiferent de calitatea procesuală.

Reclamanta Primăria municipiului Ungheni, având calitatea de autoritate a administrației publice locale, a fost legal scutită de plata taxei de stat și a taxei de timbru la depunerea acțiunii.

Întrucât acțiunea a fost admisă parțial, iar pârâtul Mihail Bordianu nu beneficiază de nicio scutire de la plata cheltuielilor de judecată, cheltuielile suportate de instanță, precum și taxele de care reclamanta a fost scutită, urmează a fi puse în sarcina pârâtului.

În materia litigiilor fiscale, atunci când reclamantul este scutit integral de plata taxelor judiciare la introducerea acțiunii, iar pârâtul nu beneficiază de nicio scutire, art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă permite încasarea integrală a taxei de stat și a taxei de timbru de la pârât, chiar și în cazul admiterii parțiale a acțiunii, dacă aceasta corespunde principiului echității.

În aceste condiții, instanța apreciază ca fiind legal și echitabil ca:

– taxa de stat în cuantum de 270,00 lei să fie încasată de la pârâtul Mihail Bordianu în beneficiul bugetului de stat;

– taxa de timbru în cuantum de 200,00 lei să fie încasată de la pârâtul Mihail Bordianu în contul Judecătoriei Ungheni.

În baza Cadrului Legal aplicat în principiu:

- art. art. 94, 118 alin. (1), art. 121 și art.130, 241 din Codul de Procedură Civilă;
- art. art. 8 al. (2) lit. e), 129 pct. 6), 13), 157 al. (1), 169 al. (1), 170, 173, 227, 228, 264, 265, 276, 277 Cod Fiscal

Instanța de Judecată
H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se admite parțial acțiunea concretizată.
2. Se încasează de la **Mihail Bordianu** în beneficiul **Primăriei municipiului Ungheni** impozitul pentru bunul imobiliar, pentru perioada 30.062021-30.06.2024, în sumă de **838,76 MDL**, penalitatea, pentru perioada 30.062021-30.06.2024, în sumă de **348,11 MDL**, în total suma de **1.186,87 (o mie o sută optzeci și șase,87) MDL**.
3. În rest acțiunea se respinge din motivul expirării de drept a termenului de prescripţie pentru determinarea obligaţiilor fiscale.
4. Se încasează de la **Mihail Bordianu** în beneficiul **Statului**, taxa de stat în mărime de **270,00 (două sute șaptezeci,00) MDL**.
5. Se încasează de la **Mihail Bordianu** în beneficiul **Judecătoriei Ungheni** taxa de timbru în mărime de **200,00 (două sute,00) MDL**.
6. Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată integral în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.
7. Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Mariana Stratan**